

Gnarp, Bergsiö och Hasella Sochnar
d. 29 och 30 Junij A:o 1687.

Nämbdhen

Lars Perþon i Elgeredh, Jönþ Perþon i Åhsen,
Lars Perþon i Biåsta, Eþbiör Hanþon i Berge,
Johan Johanþon i Gryttie, Anders Perþon i Husta,
Erich Jonþon i Grängsiö, Anders Jonþon i Wallen,
Olof Hanþon i Byen, Anders Perþon i Åckne,
Gynte Perþon i Tanne.

Erich Jonþon i Hambre sattes till Nämbdeman efter **Swen Jonþon i Gamsätter**, emedan ingen tillförende welat deþ ställe förträda, hwilken och medh dhe andra swor sin Edh efter en kompne ordres ifrå Kongl. HofRätten.

Emedan **Wyrldige Pastor H. Anders Netzelius** beklagar att hans Grannar i Kyrkiobyn hafwa både af gammal häfd och nyligare intaget många ägor och tächter, der emoth på Prästebohlet inge ägor optagne ähre, hwar till Nämbden i Bergsiö gaf sitt swar att de förrige Antecessoren hafwa haft sine egne hemman att Cultivera, att de torde Prästebohlets rättigheet icke så noga Vigilerat, och kundhe Rätten icke miþunna H. Pastori för Prästebohlets skull, att optaga af Kyrkiobysens utlåter en tächt till att släppa någre Hästar uthi om Kyrkiobyes Män wille med InSochnes Syyn sig beqwämma och Prästebohlet unna något med sig, som emoth Kyrkiobyn bör äga $\frac{1}{3}$ dehl af skogen, hwilket Församlingen tillstod, der af och Rätten medh godh skiähl Præsummerade att Prästebohlet bör äga $\frac{1}{3}$ dehl i Åker och Äng medh Kyrkiobyn; Men skulle Kyrkiobyggerne icke willia tillåta Prästebohlet någon tächt att optaga, kan H. Pastor giöra hoos H. Gouverneurens Excell:ts ansökning, att Landtmätaren som äntå till Sochnen blifwer förordnat emellan H. Leutnanten och Grannarne i byen Högen att Jorderefningen anställa, må medh samma tillfälle blifwa Committerat Prästebohlets och Kyrkiobyes ägorne att taga i ögnesicht.

Sedan **Borgmästaren Wälb:de Jon Mårtenþon Qwast** genom sin Skrifwelße till Rätten anhollet att **Per Larþon i Grängsiö** må med sin Edh bekräfta att han intet ärfdt sin **Sahl. Fader Lars Perþon i Grängsiö** uthj Huuß, Jord eller Löböhror, emedan han undandragit sigh betala sin Faders skuldh, swaradhe Per Larþon att han det medh trygget Samwethe kan giöra, att han icke fick ärfwa en penning i Huuß eller Jordh, uthan allenast en Koo, efter sin Sahl. Moder medh sine Syskon bekommet, derföre han gifwit i Testamente, hwilken Edh Per Larþon medh hand å book fullbordade, och dy sades han frij för Borgmästar Qwasts skuldfordran.

För **Hustro Emfredh Perþdotter i Skiesta** sattes till Målsman **Comminister H. Nils Gevalius**.

Olof Tyrieþon i Wadi blef nu för sittande Rätten Citerad till näste Ting i Jättendahl Sochn att swara **Leutnanskan Hustro Sigrid Gabrielsdotter**, för dhe skiälsord han på henne uthgutet hafwer.

Olof Larßon i Ingesarfwen beswärade sig öfwer **Olof Swenßon i Fiskiewijk**, Målsman för **Piga Lißbeta Pålßdotter**, i det han borttaget deß Koo som han hadhe hoos **Hustro Sigridh i Yttre** till Skeppans, hwar till Olof Swänßon i förstone ej wille swara, efter Pigan Lißbeta ej war tillstädes, doch sedermera tillstod att Lißbeta i hans närwaru Koen taget, intet annat wettandes än det waret dhen Koo hon hadhe hoos Hustro Sigrid förebar det war allenast en gammal Koo som Piga Lißbeta hade hoos henne, men Olof Larßons war en qwiga tå han henne Kiöpte och Hustru Sigrid haft henne sedan till Skeppans i 3 åhr; Dy sades af Rätten att Olof Swänßon och Lißbeta skole återlewerera dhen Koo som Olof Larßon tillhörig war arg:to 8 Capitl. KöpMb: Landslagens och Hustru Sigrid måtte icke deste mindre förnöga Lißbeta för den Koo som hon hafwer hoos henne att fordra.

Jon Hanßon i Hambre tilltalade sin **Soldath Hanß Jonßon**, hwarföre han understår sig att trängia deß **Mågh Larß Hanßon** uthaf hemmanet Hambre, sedan Fadren efterlåtit Mågen besittningsrätten till hemmanet, Sohnen sin Fader öfwergifwit och låtit sig leija till Knecht af andre; Soldathen Hans Jonßon förmodadhe att han skulle wara närmare att niuta besittningsrätten till hemmanet än som deß Swåger Lars Hanßon, hwar emoth Fadren Jon Hanßon giorde sig förhoppning att han må rådha, der om disponera som honom tächtes, och will heller hafwa Mågen Larß Hanßon än som Sonen Hans Jonßon på hemmanet, dy kunde Rätten denne Jon Hanßons i Hambre giordhe förordning intet ogilla uthan blef här medh approberat, emedan det skulle mycket afgå af Fadrens myndigheet om honom i lijfstijdhen icke skulle tillåtas att Transportera besittningsRätten till hemmanet på hwilket thera Barnet honom hälst behagade, doch så att Sohnen efter sin Faders död niuter af hemmanet sin Broders rätt emoth Systren, som lagen talar, så framt Testatoris Voluntas framdeles icke ändras till widrigare Conditioner.

Så wijda **Arrendatoren wijdh Galtström Wäl:tt Johan Bergh**, hafwer uthan sine principalers wettskap försträckt till Gnarps Maßugn en Skuthlast Malm emoth **BruksSkrifwarens Carl Zynts** på sin principals **H:r Lennart Rothofs** wägnar uthgifne Obligation af d. 29 Junij 685 att så stor Skutlast Malm skulle samma åhr till Galtströms bruk blifwa in natura lefwererat, som icke blef efterkommit, uthan hafwer Arrendatoren wijdh Ströms bruk Wäll:tt Lennart Rothof fått sedermera principalernes wijdh Galtström tillstånd, att betahla Skuthlasten medh penningar, så att Arrendatoren Bergh ähr blifwen för Malmlasten endtledigat, men för Frachten är han worden graverat, som sees af ett Extract in 7:bris 686. Altså ehrkänner HäradsRätten skiäligit att Arrendatoren Bergh bör i alla måtto för sin wällwillighet hållas skadelös, Kiöp M: b: 8 Capit. och Arrendatoren Rothof måtte honom för Frachten efter räkning och Skiepparens qvittens betahla, men skulle Bergens principaler fordra af honom Interesso för det Frachtpenningarne så länge utheblifet hafwer han Bergh sin Regress till Rothof som Malmlasten niutet.

Uthi Expenser består honom **Bergh** icke mer i ett för alt än 8 P:r Sölf.M:t efter der medh något för seen war att **Skiepparen Abraham Perßon** icke blef förbuden att taga Frachtpenningar af Gnarps Bruk efter han förr niuthet Frachten för sin Last till Galtström, och stände **Rothof** fritt att sökia Skiepparen medh hwilken han

in Martio 685 Contraherat det bedsta han gitter, och bör **Carl Zynth** så mycket mindre häftas för sin beställning som han hindrat hafwer att principalernes Maßugn af Malmlösa icke kom till att drifwa.

Emoth denne domb hafwer **Arrendatoren Lennart Rothof** Intra Fatalia Appellerat under näste Lagmans Ting medh 3 m:r Sm:t, hwar emoth **Arrendatoren Johan Bergh** In Foro Protesterade på Expenser hinder och Skadestånd och att fulle penningar måtte Deponeras, eller skaffa Sufficient Caution till deß Saken blifwer uthfördh, hwar till Rothof Obligerades.

Opå **Leutnantens Edhell och Wälb:g Hieronimus Stephan Timitshie** Insinuerade frågor och beswärs puncter, är detta HäradsRättens betänkiandhe och uthslag. Emedan dhe som till wittnen wore påkallade, **Hans Jonßon i Trösten, Lars Perßon i Biåsta, Olof Tyrießon i Wadj** och **Lars Olofßon i Högen**, aflade sin liflige Edh å Book, att **Ländsman Anders Jonßon** intet nämpt något Kongligit bref, uthan Ländsman förklarade sig sålunda, att emedan dhe Gode Män gingo och sågo på Jorden och Hagarne, kom han ihågh dhet brefwet som H:r Leutnanten framfördt för Gouverneurens Excell:t på sidsta Landsmötet, att det war lögnebref, emedan H:r Leutnanten der uthj skrifwit att hans Fru honom owetterligen sådt någre Kannor Sädh, och slaget någre skrindor Höö af Ödes hemmanet, dher likwähl H:r Leutnanten sielf sådant bestält genom Soldaterna.

2) Befans det att Ländsman Anders Jonßon hafwer ärfdt sitt hemman efter sine Föräldrar att han ej olagliga deß ägor besuttet, och bör så inga der af mista, förr än han dher ifrå lagliga drijfwen wardher.

3) Efter H:r Leutnanten och Lars Olofßon i Högen begärer Jordrefning efter Öhre och Örtugh i Byen, kan sådant dem intet icke förwägras doch så att Landtmätaren måste sådan Jordrefning anställa, efter H:r Gouverneurens Excell:ts General Resolution på LandsMötet d. 18 Aprilis 687 emedan att Landtmätaren hafwer fullkomlig. Instruction huru Jorden både Åker och Äng med alla tillagor bör skiftas grannarne emellan efter öre och örtugh, så att ett sådant wärk icke kan allena bönderne Committerat.

4) Efter H:r Gouverneurens Excell:ts Ordre af d. 18 Aprilis och der på fölgdhe BefallningsMan Wälb:de Johan Bromans skriftelige befallning af d. 31 Maj 687 skole Fäboderne afstås till H:r Leutnanten, fast han på förste boförningsdagarne intet kundhe föllia dhe andre grannarne: Per Olofßon i Kyrkiobyn, som här till på panträttigheet Fäbodarne nyttiat, lofwadhe honom Leutnanten att Fäbohusen uthan lößen få tillträda åth näste boförningstijdh.

5) Såsom H:r Leutnanten Timitskij tillstår sig sielf stämbdt LändsMannen; Alltså må Leutnanten intet optaga för någon Sk????tt att Ländsman sagdt honom till att han wille dhet han måtte swara honom för dhe många Neeßlige Skiählsordh Leutnanten honom Anders Jonßon Storböndagsaftonen påförde, som och för det Niddingswärk H:r Leut:n på hans Sölfwerkoosa giordt hadhe, föruthan dhet H:r Leut:n tillåtet Soldaterne att giästa sine wärdar till deß Kongl. Ordning af trycket kommer, Oansedt dhe hafwa bekommit sin fulle kost af sine wärdar; Men efter H:r Leut:n protesterade på adeliga privilegier om laga Stämbning och drog sig undan att intet willia honom swara, ty kunde TingsRätten uthj deße Mähl intet giöra dem emellan något uthslag uthan åthwarnades beggie parterne att afstå med onyttigt munbruk.

Nämbden beklagadhe sig att dhe för H:r Leut:ns otidigheete icke kunna få någon att träda i dhe afgångne Nämbdemäns ställe, det Rätten efter förr och nu hafwer förstådt, så att dhe heller l???? sine peningar än dhe wehlat sättia sigh i Nämbden; Alldenstundh dhe blifwa skiälte för Tiufwar och Skiälmar, dher om dhe för H:r Gouverneurens Excell:ts klagat, och deß Resolution dher å ehrhollet d. 13 Junij 687 att Leutnanten blifwet förmanat med sådant inneholla elliest skulle han wijdh TingsRätten der före swara; Men ingen bättring ähr förspordt och dy må den Particular Saken emellan **H:r Leutnanten Timitskij** och **LändsMan Anders Jonßon** anstå till näste ting, der dhe icke kunna förlijkas; Men för det öfrige som angifwit är bör H:r Leutnanten wara i Rättens Minne.

Jon Olofßon i Ginsta med sine Grannar beswärade sig öfwer **Anders Perßon i Åkne**, **Johan Johanßon ibid**, **Nils Perßon** och **Johan Falk** för det dhe hafwa i förledne winter huggit Sågtimber olofligen på deras Fäbodhskogh, hwar till dhe swarade, att dhe intet huggit på deras Skogh ej eller öfwer rån, uthan huggit efter som 674 åhrs domb dem tillkändt hafwer, förebärandes Jon Olofßon i Ginsta med sine Grannar att tå ingen domb war fallen, uthan att dhe skulle skifta Skoghen efter Lagh och Kongl. SkogsOrdningen, anholdandes tienstl. det Rätten tächtes nu dem efterlåta uthSochnes Syyn, hwilket Rätten dem ej kunde wägra, uthan blef förordnat på Gryttieboernes sijda ifrå Jettendahls Sochn **Erich Ingemarßon i Hällan**, **Jon Swänßon i Dwästa** och **Anders Perßon i Elfsta**, Sampt på Ginsta Mannens sijda ifrå Hermångers Sochn **Lars Perßon i Skarftiär**, **Olof Olofßon i Wattring** och **Mårten Perßon ibid**, hwilka emellan dem Liqvidera skole.

NämbdningeMannen i Haßella Erich Erßon Fullmächtig oppå **Borgmästarens i Hudwichswaldh Wälb:de Jon Mårtenßon Qwasts** wägnar, tilltalade **Anders Perßon i Kyrkiobyen** och **Haßella Sochn** för det han twärt emoth Rättens uthsagu å sidste Tinget och föruthan löfte sådt hemmanet i förledne Währ och deßuthan efterlåtet en **Finne Erich Olofßon i Wrångtiern** att fälla ett Tunnelandh Skough i dhenne Sommar, säijandes sig intet achtat Qwastens förbudh, hwar till Anders Perßon swarade att han warit hoos Borgmästar Qwasten med 100 P:r Km:t och han gifwit honom lof att Såå hemmanet emoth löfte, dhett **Eßbiör Hanßon** med honom wittnade, doch hafwer Anders Perßon sådt och intet löfte Prästerat, tillstodh och att han för Sädeskorn försåldt något Skough till Erich Olofßon i Wrångtiern undan hemmanet; Dy wardt af Rätten sagdt emedan Anders Perßon twärt emoth Häradsgöden d. 20 Novemb: 686 hemmanet sådt, wardt han sakfält till 40 m:r Sm:t efter det 28 Capitl. Konungsbalken och för det han undan hemmanet bortsåldt Skough blef han sakfält till 40 m:r, för förbudh 12 m:r Sm:t i anledning af Kongl. SkogsOrdningens 19 Punct, och stände Anders Perßon fritt att sökia Borgmästar Qwast om han må niuta årswäxten till godo, Men den försåldhe Skoughen får Erich Olofßon icke nyttia undan hemmanet, uthan skall Anders Perßon förnöija honom för Sädeskornet och Arfwodet, det bädsta han gitter efter han icke orkade botum, plichtar han medh 4 Gatulopp.

Efter Högwälborne H:r Gouverneurens Remiss d. 18 Aprilis sidstledne och hollen Inquisition å Tinget i Gnarp, Bergsiö och Haßella S:r d. 30 Junij och 1 Julij 687 befans att **Lars Jonßons** hemman i **Elgeredh** 7 öre 6 th:r i skatt hafwer ifrå 678 till och medh 686 legat i skattwrak, Lars Jonßon hade 2:ne Söner och bägge blefwe tagne till Soldater, den ena blef dödh här hemma, och den andre brodern togs i ställe, hwilken i Skåne död blef, och sedan Lars Jönßon sine 2:ne Söner

således mistat, kunde han ej längre hemmanet wijdhmachtholla, för sin ålderdom och siukligheet skull, så att han nödgades dhett 678 öfwer gifwa, och deß Hustru suttit qwar på hemmanet och brukat lijtet der uthaf, hoos dem är intet att tillgå, utan är alldeles uthfattig; Men i detta år 687 hafwer **Anders Anderßon** hemmanet emothaget, hwar på Hußen, GiärdsleGårdar och Ladur alldeles nederfallne ähre, Åkren i ???de lagder och Ängen Skoughgångne, som Syynemännen betygadhe, att Anders Anderßon i Elgeredh omögeligen kan hemmanet uptaga om honom intet kan efterlåtet wara någre åhrs frijheet, och är icke förtijgandes att detta hemman är under **Commissariens Frantz Zinks** förpantning.

Efter hans Excell:ts H:r Gouverneurens Remiss af d. 18 Aprilis sidstledne och hollen Inquisition å Tinget i Gnarp, Bergsiö och Haßella Sochnar d. 30 Junij och 1 Julij 687 befans att **Hanß Oloffßons** hemman i **Kyrkiobyn** 5 öre 8 th:r i skatt, alt sedan 674 warit uthan åboende, fast åthskillige brukat een dehl af Åker och Äng, som så uthfattige äre att de intet ?????? uthlagorne betahla, men efter hollen Syyn in April 687 ine stoor H????? den än en Gammal Kornladu och ett Gammalt ?????? få att **Nilß Gynteßon** som i detta åhret 687 hemmanet antagit säger sigh omögeligen kunna hemmanet ??? alldeles Det????erat är komma uthi ??? bruk efter Åkren är wanbrukat och Ängen skoughgångne, om honom intet ??? der kan efterlåtås någre åhrs frijheet, icke förtijgandes att hemmanet för **H:r Commissarien Frantz Zinck** till Förpantning opdraget, fast han inge Åhrs Rántor dher af åthniutit.

Opå **Nilß Oloffßons i Breåker** efterlåtne **Änkias Hustru Kerstin Larsdotters** förfrågan, wardt sagdt af Rätten att hon föruthan sin Mans i lijfstijdhen gjorde Testamente, som af Rätten d. 3 Junij 678 stadfäst at år, skall niuta sine Morgongåfwor, och annan giftorätt efter lagh, sedan all giäldh guldh en år, som Erfd.b: 22 Cap: LL: talar; Dheßuthan wardt af Rätten förklarad, att Nilß Oloffßons **Syster Sohn Olof Perßon** skall wara närmast af Slächten att hemmanet besittia, så frambdt Erfwingarne dhett willia tillåta; Aildenstund deß framledne Moderbroder of:abete Nilß Oloffßon honom Olof Perßon och hans Syster opfostratt och i wällmachten tillsagdt hafwer att dhe skulle för barn optagne warda; Altså tillstås Änkian Hust: Kerstin att intaga Olof Perßon på hemmanet, hwilken och bör medh sin Syster medh all wördrnat gå Änkian såsom en Modher tillhanda, föruthan dhett att hon i dödedagar bör af hemmanet försörgdh och åhrligen begrafwen wardha.

Framledne Ländsmans Pell Perßons Änkia Gudfruchtige Hust: Margreta Simonsdotter läth genom sin Skrifwelße anhålla tienstl. att hennes rätt uthj hemmanet Kyrkiobyn icke måtte förlorat, uthan behollen wara, Så emedan **Sonen för detta Ländzman Pell Perßon** nu för Rätten måtte tillstå, att hans Modher tillkommer halfwa hemmanet, nekar han intet der till att hon ju må om sin dehl Disponera som henne bedst synes, efter han finner sig oförmögen hennes dehl att bruka, hwilket och Rätten tillstade, och deß uthan wardt sagdt att Sex lottlöse Män, dhett bägge parterna påkalla åth Höste skole syna och skåda huru hemmanet är medh husen häfdat och förbättrat, sampt att Pell Perßon bewijsar huru dhe andre barnen fådt sin andeh, så och att Per Perßon gör redo och räkenskap för sin **Halfbroders Gerth Perßons** arf i löst och fast, hwar efter parterne och dhe som på räkningen förordnadhe wardha, böre ställa sig till rättelse.

Håkan Anderþons hemman i **Frästa** opbödz 2:dra gången 4 öre 6 th:r i skatt.

Lars Månþon i Åhþ låter opbiuda sin ålderstigne **Fader Måns Erþon** till Sytning 1 gången.

Trettijo och Tre Persohner blefwe sakfälte uthj Tingelaget för det dhe försumat Stämningen med Cronones uthlagor åthskillige gånger till hwar sine 3 m:rs Sm:t som uthj Saköhrs Längdhen Specialiter stå antechnade.

Finnen Lars Perþon i Kiällsiön anhölt tienstl. att honom kunde efterlåtas ett Torpeställe optaga på Korpåhþskogen. **Lars Pålþon och Mats Thomþon i Kiöllsiön** sadhe att Lars Perþon icke kan ther nedersynas; Dy wardt af Rätten sagdt att om Lars Perþon kan sig nöijachtigt löfte för Synekostnaden anskaffwa, skall honom uthSochnes Syyn efterlåtas, som bör besichtiga om lägenheeten åhr att uthan dhe andre Torpens skada ett Torpeställe kan optagas.

Anders Tyrieþons och hans **Hustrus Märith Erþdotters** Testamente oprättat d. 29 Junij 687 blef af Rätten approberat, att den som öfwerlefwer skulle hwars annars förwärdhe egendomb beholla, och skulle Anders Tyrieþon före medh döden afgå, skall Hustru Märith wijdh hemmanet förblifwa till dödédagar, och af sine Styfbarn förswarligen försörgdh och åhrligen begrafwen warda.

Lars Perþon i Gryttie tänkte sig efter föregången Stämning tilltala **Johan Falk** i dhet han kallat honom Åker Rååtiuf; Men efter han sig egenwilligt absenterat, blef han sakfält för Stämningens försittande till 3 m:r S:mt.

Emedan **Erich Perþon i Skrämsta** emoth åthwarning gådt ifrå Tinget; Dy blef han sakfält till 3 m:r S:mt.

Nilþ Jonþon i Frästa låter opbiuda **Olof Perþons** hemman **ibid** 4 öre 9 th:r i skatt 1 gången.

Abraham Larþon i Åhs låter opbiuda **Jon Perþons** hemman i **Gryttie** 5 öre i skatt som **Bruksförwaltaren Sahl. Johan Gerdes** till sig handlat 3:die gången.

För **Pijga Sigrid Olofsdotter i Kyrkiobyn** och **Hafella Sochn** sattes till Målsman **Erich Erþon i Kyrkiobyn** och **Hafella**, och bör hon niuta dhe 1:16 m:r som hon i hemmanet hafwer.

Gamble Ländsman Pell Perþon i Kyrkiobyn beswärade sig öfwer deþ **Syskonbarn Anders Gynteþon ibm** att han bortstulet Korn efter 34 bandh utur hans Ladu, der de haft Sådhen tillhopa, sampt annan dagh Juhl gådt i Pell Perþons Källare uthan lof och så taget mycket Öhl han welat, derest Pell Perþ Hustru honom Anders Gynteþon påfunnet; Anhållandes Per Perþon tienstl. Rätten tächtes honom tillbörligt Straff påläggja och deþ tagne skadha igen Refundera, hwar till Anders Gynteþon förebar att han ingalunda någon Sådth ifrån Per Perþon tagit, fast han haft Sådth med honom tillhopa, och torde fuller dhe tröskare, som åth Ländsman tröskat, om dhe wore tillstädes kunna betyga, hwilken som Sådhen borttaget, Men att Anders Gynteþon warit i Pell Perþ Källare och tappat sig ett

stop Öhl, kundhe han intet neka till, säijandes sigh haft sådant södt Öhl, att han deraf blifwit siuker, att han nödgades gå i Per Perß Källare, och tappa sigh bätskare drycker doch olofwandes, derföre och han gifwit ½ stop Brännewijn igen för det ena stop Öhl till Per Perßons Hustru, önskandes Anders Gynteßon att han wore så frij för sine Synder, som han är frij Sädens borttagandhe; Pell Perßon sade att han icke allenast nu uthan A:o 682 och åthskillige gånger tillförende, med Stöldh ähr beträdd, begärandes samptel. Grannarne i Kyrkiobyn om möijeligit wore att dhe kunde blifwa honom Anders Gynteßon qwitt uthur byen, förty dhe dagel:n mista ett och annat, men intet wetta dhe hwem som det giör; Nämnden kunde intet fälla Anderß Gynteßon uthj detta måhl för tiufnaden, efter han nekade och beropade sigh på Tröskarnes Wittnesbördh, uthan Anderß Gynteßons **Fader Gynte Perßon i Åhsen, och beggie deß bröder, Nilß Gynteßon och Olof Gynteßon ibm**, löftade för Anderß Gynteßon till bättre undersökning, efter som det ähr uthspriddt, som skulle Mathmodren yttrat Sädh för Brännewijn.

Soldath Swen Perßon i Gamsätter tilltahlade **Hanß Erßon i Biåsta** om ett Änge som deß **Swåger Nilß Olofßon** pantsatt till honom emoth 14 P:r KoppM:t och han det i 10 åhrs tijdh brukat hafwer, hwilket Änge af ålder under **Nilß Perßons** hemman i **Fiskiewijk** legat hafwer, förmodandes Soldaten Swen Perßon att han Änget uthan lößn kan igenbekomma, sedan Rätten bergningslönnen afrächnat hafwer, jempte Interesst blifwa 5 P:r 8 öre KoppM:t öfrige, och när Swen Perßon dem till Hans Erßon lefwererar, skall honom stå fritt Änget tillträda, doch bör med rätta, samma Ängie lösas under Fiskiewijkz hemmanet, dher ifrå dhet kommet ähr.

Ehuruwähl **Olof Erßon i Grängsiö** nu i förstone enständigt nekade att han beskylt **Johan Anderßon ibm**, och deß **Sahl. Swärfader Per Olofßon** att dhe skola stuhlit Jord undan hans hemman och lagt under Johan Anderßons i Grängsiö, hwilken efter aflagdh Edh berättade att Olof Erßon sagdt till Johan Anderßon att han och deß Sahl. Swärfader Per Olofßon stuhlit Jord undan hans hemman det Olof Erßon sedermera måste tillstå, och badh tienstl. om förlätelße, dy blef Olof Erßon allenast sakfält till 3 m:r Sm:t för hwar thera Facit 6 m:r Sm:t, efter han Recanterade sine ordh; Men om Johan Anderßon intet ähr nögdh med det Godhe Män emellan Grannarne skiftat hafwa, efterlåtas honom anmoda Landtmätaren på sin egen bekostnadh, som Jorden upmätha kan, och den som Succumberar, skall all kostnaden Refundera.

Hwad Fattigdom som war i Gnarp Sochn uthj nästförflutne Krigstijdh, det lära Sochne Männerne ännu minnas, föruthan hwadh dhe Inhemiska och Fremmandhe wijste betyga, som dhen tijden genom Sochnen reesa skulle, så att det intet är undrande om någre rökar med 676 åhrs Pältsegärdh och 678 åhrs Artillerie Hästepenningar återstå; Och ehuruwähl Rätten efter Högwälborne H. Gouverneurens Ordre af d. 15 Febr. sidstledne welat undersökia hwad som **Nilß Larßon Mornæsius** af denne Sochnen opburet och hwad lefwerering han i Jempteland giordt hafwer, men efter han intet är i Landet stadder ej heller här hafwer någon heemwist, hafwer sådant intet låtit sig göra som före under Färilla, Liußdahl och Delßboo Sochnars Ransakningar Attesterat är; Opå dhe Hästar och osådde hemman som Restera med ofwanbe:de Gärder, tillsades SochneMännen att oprätta en serdeles Längd, som dhe måtte, om så påfordras, Edeligen kunna bekräfta.

Efter Högwälborne H: Gouverneurens Ordre af d. 15 Febr. sidstledne, betygade Länds och Tolfmän med Närwarande Allmogen i Bergsiö Sochn att deras **Sochnebonde Jon Hanßon i Yttre** opbar 676 åhrs Pältsegårdh af 80 rökar i Sochnen och den förde till Jempteland, men fick intet qvittens af Prowiants Mästaren, efter dhet feltes något på Summan af Röketalet, emedan någre få i Sochnen war så fattige att de intet förmådde sin skyldigheet fullgöra; SochneMännen påstodo att Fordzlebonden måtte få afläggia sin Edh att han Pältsegårdhen framfördt till Jempteland, hwar om fuller fans fullkomligt beskiedh, att han till Jempteland warit, doch intet hwad han ther lefwererat, men Eeden kunde efter Special Ordre icke afhämtas; Alldenstund ProfwiantsMästaren är dödh, och ingen richtig OpbördsLängd författat, minnet kan och af tiden för Fordzlebonden och Sochnemännen wara förfallet, att Eden torde wara mera äfwentyrlic, än det som fordras, wärdt ähr.

NämbdningeMan i Haßella Erich Erßon gaf Rätten tillkänna, huru såsom någre **Finnar på Haßella Skogen**, Nembl:n **Lars Påhlßon i Kiällsiön, Erich Hinderßon, Isac Perßon, Daniel Perßon, Isac Jöranßon, Lars Larßon och Soldath Per Eskillßon**, hafwa ihiälskutit ett Älgsdiur, dagen för förste Storböndagen sidstledne; Emoth Rättens tillfrågan om de detta giordt hadhe, kunde dhe ej neka, tänkiandes intet annath än det war Biörn i förstonne, efter dhe aldrig sedt sådant diur tillförende, förebärandes ofwantalde Finnar, att **Soldaten Påhl Perßon, Finnarne Mats Thomßon och Olof Thomßon** lupet efter samma diur alt ifrån Korpåhsskogen på skyd, hwar till de swaradhe, att dhe fuller hafwa sedt spåren efter 5 st. Elgsdiur, men intet blifwit något warse sedan Lars Påhlßon, Erich Hinderßon, Isac Perßon, Daniel Perßon, Isac Jöranßon, Lars Larßon och Per Eskillßon dhem öfwerkomet, kan hända dhe och dem nederfält, dhe hafwa så hördt glunkas och lära dhe wist skiutet flere än ett Älgsdiur, hwaremoth deße 7 Finnar högeligen sig bedyrade att dhe intet mera än ett ungt Älgsdiur sedt mycket mindre flere skutet hafwa; Förhoppandes det dhe ingalunda skola kunna dem öfwertyga, och skall fuller ännu synas, hwar som dhe det ena Älgsdiuret skutet, men intet mehra, **Eßbiör Hanßon i Bergie** gaf tillkänna det Finnen Matz Thomßon sagdt att någre Finnar skulle föllias åth när något Sniö kommer i skogen att skiuta Elgsdiur, Matz Thomßon förebar att Eßbiör hafwer intet förstådt honom rätt, uthan så hade han sagdt, det lærer wara någre Älgsdiur i skogen, men intet att han skulle gå efter dhem; Alldenstund Soldath Påhl Perßon, Mats Thomßon och Olof Thomßon ej kunde med skiähl öfwertyga dhe andre Finnarne Lars Påhlßon, Erich Hinderßon, Isac Perßon, Daniel Perßon, Erich Jöranßon, Lars Larßon och Per Eskillßon att dhe mehra än ett Elgsdiur skiutet, dhet dhe och straxt för Kyrkiøherden angifwit hafwa; Dy blefwe dhe allenast för ett diur till 100 m:r Sm:t sakfälte, efter dhe på förbuden tijdh Elgsdiuret skiutet hafwa, i anledning af Kongl. JachtOrdingen och för förbudet sakfältes till hwar sine 40 m:r Sm:t, försonte sin brott med gatulopp, icke desto mindre böre dhe wara i Rättens minne om det framdeles kan giöras bewijsligit, att dhe flere Älgsdiur skiutet hafwa, hwar om Nämbningemannen måste noga undersökia.

Ehuruwähl **Anderß Jonßon i Nordanbro och Haßella Sochn** förmenthe sig hafwa fogh att tillijka med **Per Larßon och Olof Bengtßon i Kyrkiøbyen** wara dehlachtig till en Ellofte dehl uthj boskogen så wähl som **Hanß Anderßon och Anderß Perßon i Kyrkiøbyen**, efter Anderß Jonßons förfäder hafwa haft uthj

förbe:te skogh deras Fäbodas af ålder, Men för en tijdh sedan hafwa dhe brukat att Swijdia på förbem:te deß Ellofte part, beklagandes sig Anderß Jonßon att han hafwer mycket mera skatt än som dhe, doch ingen boskog äger; Men såsom gl. Män wiste berätta att Anderß Jonß förfäder intet warit i skogen ägande uthan tijt inkompe med lof och blefwit på sidstone tädan drefne; Altså kunde Rätten denne Anderß Jonßons begäran ej bifalla, efter han nu intet bewijß dher till hadhe, ej eller hans Fader sig för Rätten angaf, den tijdh han ifrå sin häfd wardt afsagd; Sedan Rätten sin Meningh uthsagdt hadhe, gaf Anders Jonßon tillkänna att dhe bönder i Haßella Sochn lära wähl finnas som fält till Muhlbethe 2 Tunnelandh, doch utan lof, hwilket BefallningsMan begärthe ad notam tagas.

Emedan **Matz Erichßon i Fiskiewijk** ej kunde undkomma, att han ju taget **Olof Anderßons Dräng i Grängsiö** ifrå honom och legdt Drängen till Soldath, sampt lofwat betala både Städselen och löhnen för honom till **Olof Grelßon**, dy förlijktes dhe nu för Rätten medh handband, att Matz Erßon skall till Olof Grelßon både löhnen och Städselen betahla.

Dito d. 21 och 22 Nov. 687
Nämnden af förre tinget.

Dhe 68 P:r KoppM:t som **Olof Swänßon i Fiskiewijk** tillstod sig wara skyldig till **Studiosum Dmn Ericum Siöbergh**, fann Rätten skiäligit att han dem betalar och förnögas inom 5 åhrs tijdh. [I ordinarie dombok är denna paragraf betydligt längre, och svårläst på mikrokortet]

Ehuruwäl **Elias Sigfridßon** ähr länge sedan afsagdh ifrå det hemman i Tanne som han genom sitt wahnbruk låtet komma i skattwrak och Chronan tillehrkändt 681 hwilket **broderSohn Anders Jonßon** 682 optaget, och sedan det förswarligen bebrukat, måste likwäl åboenden Anders Jonßon klaga öfwer denne sin Faderbroder Elias Sigfridßon, att han nyttiar störste delen af Hußen på hemmanet, och föder en Häst jempte 6 eller 7 Nöth, hwilket ähr swårt för honom att lijda sådant förfång, emedan han skall swara till all tunga och beswär i Sochnen, och uthgiöra alle Chronones uthlagor der af; Fördenskuldh wardt denne Elias Sigfridßon åter sagdh ifrå hemmanet, hälst efter Nämnden och SochneMännen klagade mycket öfwer denne Elias owäsende och studsigheet, säijandes honom icke det ringaste hafwa på gården att beställa, efter det han en gång blefwet uthlöst uthur hemmanet, och icke en halföre sedan derföre gifwet, uthan egenwilligt stijget till hemmanetsbruket, sedan han det en gång bortsåldt. Men Elias förmeente sig så mycket skola uthwärka att ingen må drijwa honom tädhan det Rätten intet kunde samtyckia emedan han hemmanet genom deß wahnbruk hafwer kommet i Chronones händer, så att han och hans barn dher till icke kan hafwa wijdare någon prætion.

Så wijda **Per Oloffßon i Edhe** antog sitt **Swärfaders Påhl Anderßons** aflinge hemman **ibid**, hwilket han och nu besuttet, fast det då lutadhe till skattwrak och betalt Knechteleegan dher på stående, föruthan 224 18 öre till **H:r Borgmästaren Jon Mårtenßon Qwast** som försträkt Påhl Anderßon en och annan gång penningar till Chronones uthlagor, nu opbrukat hemmanet och det wähl häfdat; Fördenskuld kunde Rätten icke tillåta att deß **Hustrus bröder, Soldath Jon och Unge dräng Anders PåhlSöner** måge trängia ofwanbem:te Per Oloffßon ifrå

hemmanet, medan det blef Rättenom berättat af **Kyrkioherden i Bergsiö Sochn Wyrdige H. Anders Netzellis**, så wähl som af **Olof Erþons i Nordanbro, Anders Jonþons ibid** och **Anders Anderþons i Haga** wittnesbörd, att på dheras bröllopsdag wardt Per Olofþon lofwat af sin SwärModher och Syskonen att han skulle få besittia hemmanet; Föruthan dhet sade Grannarne att SwärModren ännu will häldre att mehrbe:te Per Olofþon må hemmanet bruka och besittia, doch skulle SwärModren willia ändra sine tankar må hon betänkia sig till näste ting, tå hustrubröderne och må wara förtänkte att skaffa fulle penningar åth Per Olofþon för uthlöbningen och förbättringen, och sedan löfte för hemmanets lagliga opprätthållande, efter Lag och Kongl. Ordningar; Men för än Tinget ändades inkommer **SwärModren Hust: Kerstin Perþdotter** och fulleliga påstår att Mågen Per Olofþon skall må hemmanet besittia fram före dhe andre barnen; Fördenskuld dömbdes besittningsRätten till Per Olofþon och hans barn att det roligt bruka, beholla och besittia uthan de andre barnens klandher, wijdh dombrutt, som lagen talar.

Alldenstundh **Erich Talenius** icke för dhen korta tijden till Tingstijman har kunnat skaffa attester af någre Studenter i Upsala, om den uthgambla Hästen som han af **Hans Jonþon i Trösten** till Kiöp taget för 8 P:r med det förord lickwäl att han skulle kunna wara medh honom på reesan behulpen; Fördenskuldh kunde Rätten icke oppå Hans Jonþ i Trösten käromåhl giöra något sluth, uthan opsköts ährendet, till deþ Erich Talenius kan sine wittnen eller deþ attester framskaffa.

Erich Olofþon ifrå Forþa och Hermånger Sochn ansökte tienstl:n efter Stämning hoos Rätten att honom måtte blifwa efterlåtet att få inbörda deþ **Faders** hemman **Breåker**, som **Brodren Nilþ Olofþon** tillförende besuttet och häfdat, fast han tillförende oplåtet honom sin bördsRätt, och något fådt på uthlösningen för samma hemman Breåker, Men såsom Brodren bem:te Nilþ Olofþon genom döden afgick barnlös, altså förmehnar Erich Olofþon dhet han måtte wara närmast att inlösa samma hemman framför sina Systrar, eller någon annan oskyldh. **Comminister i Bergsiö Wällärdhe H. Peder Hatzelius Sahl. Nilþ Olofs Änkias Hust. Kerstins** Ombudsman opwijste ett Extractum Protocolli d. 1 Julij 687 dher uthj HäradsRätten tillåtet att samma Hust: Kerstin hwilken blifwet Testamenterat af sin Sahl. Man Nilþ Olofþon all deþ lösa Egendomb, så wähl som tijonedelen efter lagh i det fasta, att få intaga på hemmanet **Olof Perþon** som är deþ Mans Sahl. Nilþ Olofs **Syster Sohn**, hwilken Nilþ Olofþon medh deþ hustru i wälmachten för sitt barn optaget; Förmodandes nu H. Peder att Olof Perþon får besittia hemmanet efter bem:te Nilþ Olofþons i wälmachten giorde Testamente och Disposition: Hwar emoth Erich Olofþon sade sig aldrig eij eller hans Systrar gifwet sitt samtyckio der till att brodren Nilþ Olofþon skulle giöra sådant Testamente, uthan hafwer Erich Olofþon hoos sig en **Syster Ingrid** som oförsedd ähr, hwilken intet fådt någon uthlösning af sin broder Nilþ Olofþon uthan oplåter hon Erich Olofþon att sitt Faders hemman inbördha, elliest sade och Erich Olofþon att han hafwer en annan Syster som gift ähr i Bergsiö, hwilken honom sammaledes förunth sin Faders bördh inlösa, efter hon icke skall af sin broder Nilþ Olofþon wara uthlöst, Förmodandes Erich Olofþon att efter brodren ähr död barnlös, och han egenwilligt giordt förordning om deþ Syster Sohn, hwilkens Moder fådt i lijfstijden fullkomlig uthlöbn att han som brodren ähr och fådt sine Systrars lof, må wara närmare efter arflati, att sin Faders gårdh besittia, än deþ Syster Sohn. När Rätten wille hafwa beskedh af Erich Olofþon om deþ

Systrars gifne tillstånd att sin Faders gård inbörda sadhe han sig inthet taget af dem skrifteligen, icke eller äre dhe nu wijdh handen: Fördenskull stadnade Rätten dher wijdh att Änkian Hust. Kerstin sitter trygkert wijdh gården till näst kommande Höst 688, efter som hon hafwer legdt sig arbetes folk öfwer detta och tillkommande åhret. Deß förinnan må Erich Olofsson anten hafwa sine Systrar till Rätten eller och skaffa sigh giltige attester om dheras börsrätts transporterande: Hust: Kerstin bör och till den tiden hafwa sina testaments bref och andra beskiad wijdh handen, hwad hennes framledne Man i lijfstijden till en annan af Syskonen på hemmanets inlöbn uthgifwet hafwer, på det Rätten må hafwa fullkomlig underrättelse och kunna parterne medh ändtlig domb åthskillia.

För det ochristelige wäsendet, som **Fadren Anders Larsson och Sonnen Lars Andersson på HaddungsNäset** sig emellan dagel:n föröfwa, hwar öfwer Kyrkioherden H. Anders Netzelius och Grannarne storl:n klagade, befruchtandes det Guds hämbdh kommer öfwer hela församlingen, der de icke blifwa åthskildhe; Altså war Rättens domb och uthsagu att Sonnen Lars skall sökia sig annorstädes hemwist, och icke wara i gården Fadren till förargelse; Efter Fadrens död må han med sine Syskon Disputera om besittningsRätten till Torpet.

Kyrkioherden Wyrdige H. Anders Netzelius med sine Consorter uthj **Kyrkiobyen** beswärade sig öfwer **Jon Sigfridsson i Tanne**, för det han skall hafwa rögd och fält innom Kyrkiobyemännens skogsrå, opwijsandes 2:ne gamble bref ett af 1480 och det andra af år 1490 efter hwilka bref Kyrkiobyemännen wille häfda skogen, såsom dhe i ärlige gode mäns närwaru blifwit wänligen förenthe, tå framstege Grannarne i Tanne, inläggandhes dhe ett Synebref af Åhr 1575 af **UnderLagMan Peder Larsson i Hohlum** och Tolf uthhäradas SyyneMän fattat, der uthj förbemält står att Kyrkiobyemän hafwa blifwit afsagdhe ifrå Tanne skogen med dheras byggnadt och att det Råå som stodh på på MaaßSweden, skulle wara ophäfwat, der efter dhe nu wille sigh rätta. Men Kyrkioherden förmanthe att dhe åldrige brefwen måtte hafwa större kraft, tå blef det af Rätten förklarad, att dhe förrige brefwen medh Sämio, allenast af private Persohner wara oprättadhe, men det senare de Anno 1575 af 12 uthhäradas SyyneMän så ransakat och afdömbdt. Och altså kunde Rätten icke göra något Definitive Sluth uthj detta dheras käromåhl, förr än dhe haft Syyn, hwilken som öfwerträdt gamble Synebrefwet af år 1575. Hwar efter the sedan för Rätten måge åthskillias, dher dhe Imedlertijdh icke kunna wänligen förlijkas och sämias.

Ändoch **Gynte Persson i Yttre** blef dömbdh d. 21 Julij 686 att få beholla och Norrlyeckian och Badstugulyckian i underpant för den gäld han föregaf **Änkian Hustru Anna i Yttre** skola warit honom skyldig, Så är dhet lichwål befunnet af **Erich Persson i Tanne, Erich Jonsson i Hambre** och **Olof Tyrießon i Wadhi**, hwilka waret på Liqvidation för 14 dagar sedan dhem emellan, att Änkian då inthet war Gynte Persson skyldig någon halföre; Fördenskuld dömbdes Änkian till dhet Höö som wäxt år på samma förbe:te Ängien att dher om rådha och disponera, emedan han Gynte Persson i förledne år behölt Höet som han inbergadhe af samma Ängien, och såsom Änkian klagadhe att **Sonnen Olof Gynteßon** tillkändt sig 2 lb 8 m:r Lijn, af dhe Lijnfrö som war uthsådt på Badstulyckian förr än hon pantsattes. Ty wardt af Rätten sagdt att Olof Gynteßon skall betahla till ofwanbem:te Hust: Anna dhe 2:ne lb 8 m:r Lijn, som han emoth

domb utthaget, dher före han bordt plichta medh 40 m:r, Men för sitt oförståndh denne gången förskontes, dher medh dhe böre wara åthskilldhe.

~~För Hustru **Märit** ???sdotter i ?????? sattes till Målsman **Ingebrecht** ??????????
i **Skesta**.~~

Olof Perß hemman i **Frästa** 4: 9 th:r i skatt opbödz 2 gången af **Nilß Jonßon** **ibid**.

Håkan Anderß hemman i **Frästa** om 4 öre 6 th:r i skatt opbödz af **Kyrkioherden** **H. Hans Gevalius** 3:die gången.

Gynte Perßon i **Trösten** opbödz sin **Moders Fader Syster Hustru Margreta** ifrå **Frästa och Gnarp Sochn** emoth deß egendomb, 1 gången.

Huusta och Rödemannen efter Stämning beswärade sig storligen öfwer den oförrätt och öfwerwäldh som sker af Samptl. Interessenterne uthi Gnarps Bruk, i det dheras bruksbetiente, utan lof och sielfwe ägandens minne, tillägnar sig en skogstract som näst Sunnan före deras Maaßugns ställe ähr belägin, dherest bruksfolket nederhugget till 270 stäckar skönt byggningstimmer, Stafrums wedh till 390, hwilka Stafrum nu kunna beräknas, föruthan måge fleere som dhe åhrligen oppkohlat och det dhe dageliga göra timmer förande till Dammens byggnadt, dher till dhe haft 3:ne godhe män som sådant synt och besichtigat, framwijsandes ägesmännen uthj samma skogstract **Sahl. H. Factorens Hans Behms** Kiöp och Försäkringsskrift af dato d. 28 Septemb: 671 dher uthj **Sahl. H. Factoren** emoth Sågqwarnen medh deß järnredskap, Norre och Södre bäckarne efter Kiöpebrefwets lydelse för 100 P:r S:mt och 8 T:r Salt, försäkrar samptl: ägesmännen som gräntza in till Bruket, att dhem inthet intrång skulle skie, hwarken på dheras Neijonögons Fiskie, Muhlbethe eller Skogh; Emädan dhe sielfwe tå lofwade för billigt prijs och wedergällnings kohla; Hwilken försäkringsskrift dhe nu icke få åthniuta, uthan egenwilligt taga och tillägna sig Bruksfolket dheras omistelige Skog, så att dhe nu snart icke kunna hafwa en timmerstock till Huuß eller Ladutimmer. **Bruksskrifwaren Carl Zynth** Fullmechtig af sin Principal **Wälb:de Jacob Hellman** föregifwer att **Jacob Mornie** skall hafwa låtet hugga dhett byggningstimmer som ägesmännen nu klaga om, participanterne i Bruket aldeles owitterligit, dhen dhe bordt sökia förr än han bortreeste utur orten, Elliest protesterer **Wälb:de Jacob Hellman** oppå Bruksprivilegerne, att dhen skog som ligger så långt ifrå bohlbyarne må uthan lößn komma till Brukets nytta, dher hoos prætenderer och **Hellman** att Syyn först bör gå Sochnerne **Gnarp** och **Jettendahl** emellan, efter **Linstamannen** och **Huusta** medh sine Consorter ähre twistige om denne skogstract, hwar efter sedan Bruket medh rätta ägesmännen kan blifwa förlijkt.

Här öfwer war **HäradsRättens** betänkande och uthsagu, att äntå **Kongl. Maj:tt Allernådigste Resolution 682** tillåter, att **Skattebondens** mistelige skog må komma **Bergsbruken** till nytta, så gifwa the lickwäl aldrig det förståndet att någon utan ägandens lof och minne må wälla och tillägna sig någon skog eller annat, hwilket ähr förbudet wijdh 40 m:r.

2.) Skier och deße ägesmännen stort intrång och förfång twärt emoth **Sahl. Factorens H. Hans Behms Försäkringsskrift**, så att dhe med rätta hafwa ordsak att

klaga dhet dem tillfogas stoor oförrätt, hwilket lembnas till Rättens wijdare undersökiande, sedan begge parterne hafwa haft efter laga Syyn på Skogens uthödande, och Sochnerne sin emellan öfwerens kommet om rätta råskildnaden, hwar på sedan ägesmännen böre hafwa sin wedergäldning efter lag och Kongl. Skogsordningen.

Huuffinnar Larß Perßon och Mats Perßon på Kählsjön anhöllo tienstl. hoos Rätten dhem måtte efterlåtas att optaga ett Torpställe på Korpåhsskougen, emedan dhe föregifwer wara godh lägenheet der till. Tå framstege **Skatte Finnarne Larß Pählßon och Olof Thomßon på Köllsiön** på sine egne och dhe 2:ne frånwarandhe **SkatteFinnars Isach Perßons och Erich Hinderßons** wägnar, Ödmiukeligen begärandes att flere Torp icke må opsättias, dhem till Hinder och Skadha, Opwijsandes dhe Höglöfl. i Åminnelße Konungh Carl den Nijondes bref af år 600 der uthi deras förfäder blef efterlåtet att opsättia Torpställen på Källsiön emoth Åhrligh skatt, och skulle fleer Torpeställen der på Skougen nedersynas, kunna dhe icke blifwa beholdne, helst emedan dhe i detta Åhr taget till sigh hwarthera 1 öre i skatt och Korpåhsskougen under Källsiön i Råbrefwen intagen år; Larß Perßon framwijste ett Extract af TingsProtocollo d. 1 Junij 687 der uthi HäradsRätten tillåter Larß Perßon äska uthHäradsSyyn inemoth nöijachtigh löfte för Syynekostnaden som skulle besichtiga och pröfwa Skougen om der på kunde finnas sådan lägenhet att ett annath Torpställe, uthan dhe Fyra förriges Skadha och för??dehlandhe kunde opsättias, hwilket Larß Perßon icke äskat uthan taget Insochnes Syyn ??? som allenast besedt Korpåhsens, men intet dhe andre Finnarnes Lägenheet. SochneMännen i Haßella så wähl såßom **Kyrkioherden Wyrdige H. Anders Netzelius** och **NemningeMan Erich Erßon** begärandes tienstl. att så denne Budhlöse Menniskior alldrigh måtte få tillståndh sittia på Skougarne, emedan deße mycket sällan komma till Kyrkian, och tå SochneJembnan eller Chronones uthlagor skole uthfordras, måste dhe, som der till förordnas, med lifsfahra till och ifrå dhem kom??, Rätten påminthe sigh att dhe 4 Finnar Lars Pählßon, Olof Thomßon, Isach Perßon och Erich Hinderßon på Källsiön, som tillförendhe suttet på Torpen Källsiön medh hwar sine 3 öre i skatt, hafwa most, efter Kongl. SkougsOrdningen, taga större skatt till sigh, att hwarthera måtte skatta för 4 öre; BefallningsMan sadhe och att Finnen Larß Perßon fått Hans Excell: H. Gouverneurens Ordre att optaga Ödeshemman, och intet trängia sigh på Skougarne; Fördenskuldh war här öfwer HäradsRättens betänkiandhe och afsagdhe domb att såßom dhe skattlagdhe Finnar wähl ????? all den Tract som är till och wijd ????? om dhe skole blifwa beholdne; Altså om Larß Perßon och Mats Perßon icke willia antaga Ödhes Hemman skole dhe drifwas af Skougen eller tagas för lööbfrijfware der till dhe längst för detta ?? ??? ähre, på dhet dhe icke måge wijdare förordsaka klagomåhl, efter dhe göra hwarken Gudh eller Chronan någon Tienst, och för ????? brännerijet Execution undsluppit hafwa.

[Samma paragraf i renov. domb.]:

Alldenstund löse **Finnar Lars Perßon och Mats Perßon** icke gittat, efter Rättens uthsagu å sidste tinget, påkosta Syyn, som skulle skåda, om fleere Torp wijdh Köllsiö utan de 4 skatteFinnarnes intrång och skada kunde oppbyggias; Fördenskuldh blefwe be:te löse Finnar sagde af Korpåhs Skogn som lyder under Köllsiö Torpen emedan de förrige 4 SkatteFinnarne på Kiöhsjön icke kunna tå blifwa beholdne om flere Torp skulle opsättias, hafwandes de efter Kongl.

Skogsordningen taget till sin förrige skatt hwartera ett öre så att hwar skattar för Fyra öhre.

Emedan Parterne varit nöjde medh hwad som SyyneMännen 652 och 685 skrifteligen fatta låtet emellan **Hanß Anderßon i Kyrkiobyen** och **Framledne Per Oloffßon ibid** och Syynens uthslag om dheras ägande Rätt i Skogen så länge oqwaldt ståndet, blef det och af Rätten gillat.

Efter **Vice Gouverneurens Högwälborne H. Åke Ulfsparres** Ordre af d. 5 Novemb. sidstledne till **BefallningsMan Wälb:de Johan Larßon Broman** wardt opå Tinget i Gnarp medh Bergsiö och Haßella Sochnar d. 21 Dito efterfrågat om någon af Allmogen brukar något SiähleFiskie eller om någon wore som emoth en billig Taxa wille Öhn Gran emothtaga, hwar på Gnarp Sochn sig således förklarade, att ingen här i Sochnen idkat någon Siählerodd på många åhr tillbaka, icke will eller kan någon bruka något SiäleFiskie, warandes Öhn Gran aflägen twå weckusiö ifrå landet; Tå framstiger **Olof Jonßon ifrå Konsgården och Jättendahl Sochn** tillbiudandes sig med twenne andre hemmawarande Sochnemän att willia emothtaga Öhn Gran för 6 lb Siälespeck efter billigt prijs, emedan Siälespecket in natura icke kan lefwereras, när Siählen icke fångat warder, doch förbehölt han sig att Sochnemännen i Gnarp icke måtte giöra honom och hans wederlagsMän något intrångh på Öhn, hwar till Nämnden och SochneMännen gofwe aldeles sitt samtyckio, allenast begärte Gnarp Sochn tienstligast att dhe wijdh sitt uhrminnes StrömmingsFiskie må warda Conserverade, efter dhe gifwit BåthStrömmingsTaxa åhrligen till Chronan för Strömmingsrodden, både mädan Siählerodden ijdka des så och sedan den blef förlägen, och der Jempte anhölle Sochnemännen med underdånigste förtröstan, att dhen Taxa som Olof Jonßon i Konsgården medh sine wederlagsMän nu antager för Öhn Gran, icke måtte framdeles blifwa Sochnen till last påförd i fall han och deß Consorter skulle samma uthlofwade Taxa icke kunna framgent fullgöra, emedan Sochnen Gnarp hade wäl blifwit aldeles Ruinerat om icke Kongl. Maij:tt Nådigst hade dem Taxan eftergifwet.

Ändoch **Karin Simonßdotter i Grängsiö** förmenthe sigh hafwa godt fogh att efter sin **Moders Hustru Gertrudh Olofsdotter** på sitt yttersta bekännandhe ?????? 29 P:r Kopm:t af **Faderbrodren Erich Anderßon i Grängsiö** på sin **Faders Simon Anderßons** Resterande Båtsmans leega, Så wardt lichwähl befunnet, af **Anderß Olofs i Biåsta** och **Per Oloffßons i Grängsiö** Wittnesbördh af åhr 662, att dhe wijdh rächningen befunnet Erich Anderßon hafwa betalt efter Kiöpebrefwets inneholdh till fulllo nöije öfwer och icke under, dher på dhe ??? senare rächnings männen **Anderß Perßon i Husta** och **Olof Hanßon i Byen** sig i sin skrift d. 28 Novemb 686 beropat och dy kunde Karin Simonßdotter på sin Modhers Ordh icke gifwas witsordh emoth dhe 4 Mäns Wittnesbördh; Men hwadh anbelangar det stycket ifrå Rogsta som Modren Hustru Gertrudh haft i Wählgoda och Åhrl. niutet någon genant före, och på 2 åhr står tillbaka, det bör Erich Anderßon till Karen Simonßdotter som berächnades för begge åhren till 4 P:r Koppm:t hwar till och Erich Anderßon icke nekadhe: Deßuthan badh Karin Simonsdotter att henne, som Ofärdig Sargadh är af Biörn, må ????? tillståndh att nyttia sin Moders hemstadh i Grängsiö by, hwilket Rätten hölt för en billig tingh, så länge hon icke gör Grannarne något förfångh, Men såsom ingen Stembning der

uthj ?? ??????, opskiutes det till annath Tingh tå Rätten efter Stembningh will
wijdare sigh förklara.

[Samma paragraf i renov. domb.]:

Såsom det wardt befunnet af gode mäns skrifter af åhr 662 och 686 d. 28 Novemb.
att **Pijga Karin Simonßdotter** icke hade efter sin **Fader Simon Anderßon** på
deß hufwudleega af **Faderbrodren Erich Anderßon i Grängsiö** att fordra, uthan
allenast 4 P:r Km:t för ett Jordstycke som deß **Moder Hustru Gertrud** ifrå
Rogsta i Wälgoda hade att opbära åhrligen någon genant före; Altså blefwe de
deruthinnan åthskilde.

För **Hustro Märit ifrå Wallen** tillsattes **Ingebrecht Larßon i Skiesta**, att wara
Målsman, som hennes rätt i acht taga bör.

Så wijda **Finnen Pell Perßon i Källsiön och Hafella Sochn** wardt öfwertygat af
Pastore der sammastädes Wyrdige H. Anders Netzelius och flere andre af
Sochnemännen, att han försumat och intet warit i Kyrkian den 3:die sidstledne
Storböndagen för innewarande åhr, uthan waret hemma och brändt Swijdie fall,
der före blef han sakfälter till 40 m:r Sm:t i anledning af Kongl. Majj:tz
Storböndags Placat, hwilken försonade sin brott med ett skarpt Gatulopp.